

УДК 378.147.091.33

DOI 10.31494/2412-9208-2021-1-3-122-131

**METHODOLOGY OF TEACHING THE DISCIPLINE «MODEL
MANUFACTURE»: ETHNOCULTURAL CONTEXT**

**МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ВИГОТОВЛЕННЯ
МОДЕЛЕЙ»: ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ КОНТЕКСТ**

Oksana PASKO,

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor

Оксана ПАСЬКО,

кандидат педагогічних наук,
доцент

byslenkoo@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0002-0729-5521>

*Kyiv State Academy of Decorative
and Applied Art and Design by
M. Boychuk*

*Київська державна академія
декоративно-прикладного
мистецтва і дизайну імені
Михайла Бойчука*

✉ 32, M. Boychuk street,
Kyiv, 01103

✉ вул. М. Бойчука, 32, Київ, 01103

Original manuscript received: October 07, 2021

Revised manuscript accepted: December 15, 2021

ABSTRACT

Theoretical and practical aspects of teaching methods of the discipline «Model Manufacture» are briefly presented in the article. An innovative approach to the formation of design and compositional thinking of students, their skills of practical work in the design process - the embodiment of creative ideas in the material on the example of clothing models (costumes) different in the system of formation and range based on ethnocultural traditions, is revealed. Nowadays Ukrainian fashion designers' creativity is difficult to imagine without folklore and ethnic orientation. The cultural heritage of each nation has always been a source of inspiration for fashion designers. Usage of modern technologies of ethnic clothing in various techniques makes it possible to develop a modern, stylish and competitive range, creating both ready-to-wear industrial collections and author's, exclusive collections that express the idea of transferring Ukrainian national ornament to modern European costume design. Successful advancement in the formation of future designers' professional skills is possible by identifying the complex impact of all aspects of national culture along with the method of teaching the discipline «Model Making» is based on a combination of technical aspects of studying material and techniques of the artistic and figurative approach of ethnocultural images. Considerable attention should be paid to teaching methods and projects based on materials of national culture, taking into account the specifics of different regions of our country. In our opinion, the activities of educators-innovators and projects of Ukrainian designers in line with national traditions should be more widely covered in the media and supported at the state level. It is necessary to form complex programs, the target projects of which involve both scientists, designers and heads of public and private enterprises and employees. All mentioned above can significantly strengthen scientific ties, promote the implementation of developments in production, develop ethnodesign, represent Ukrainian brands with dignity in foreign countries.

Key words: *teaching methods, work in material, ethnodesign, art-project preparation, formation of skills.*

Вступ. З початку 1990-х років посилюється інтерес до збереження духовної культурної спадщини, обумовлений усвідомленням народів своєї етнічної ідентичності. Відбувається активна інтеграція України до світового культурного простору, тому повноцінне та всебічне виявлення й вивчення культурної спадщини з метою виваженого використання і комплексного збереження її державної ваги – стратегічне, гуманістичне, науково-практичне завдання. Захист вітчизняної культурної і духовної спадщини визнано одним з пріоритетів Стратегії національної безпеки України (Тименко, 2002). Одне з головних завдань сьогодні – виховання покоління, яке добре знає традиції рідної культури, любить історію свого народу, – покоління, якому можна довірити майбутнє країни.

Сучасний ринок представляє собою динамічну систему, що вимагає від виробників товарів і послуг постійної зміни і вдосконалення продукції. Основною умовою розвитку підприємств, що забезпечує не просто утримання зайнятих позицій, а планомірний рух уперед, є інноваційна діяльність. Це так само стосується і розвитку малого бізнесу. У сучасній індустрії виробництва одягу, як промисловим способом, так і на рівні малого бізнесу, для підтримки попиту на асортимент фахівцю з дизайну необхідно продукувати ідеї для інновацій, а також досконало оволодіти технічними прийомами втілення цих ідей.

Творчість модельєрів України сьогодні важко уявити без фольклорно-етнічного спрямування. Культурна спадщина кожного народу завжди була джерелом натхнення для дизайнерів-модельєрів. Елементи стародавньої космології в сучасному дизайні костюма простежуються в його тектоніці, що відображає у творчому методі авторів їх культурно-історичні уявлення через конструктивно-формальні рішення, художнє декорування на основі космологічної орнаментики, силуетів, колористичне рішення. Результатом є авторський задум, який завжди актуальний і користується великим попитом. Аналізуючи вихідний вигляд традиційного мистецтвознавчого матеріалу і нинішнє його застосування, слід зазначити, що нині можна виявити відмінні властивості і способи застосування традицій в сучасному дизайні одягу (Ворожейкіна, 2015).

Застосування сучасних технологій виконання етноодягу в різних техніках дає можливість розробляти сучасний, стильний і конкурентоспроможний асортимент, створюючи як промислові колекції класу прет-а-порте, так і авторські, ексклюзивні колекції, які виражають ідею трансферу національного українського орнаменту в сучасний європейський дизайн костюма. Костюм – своєрідний ключ міфопоетичної картини світу давніх слов'ян, в якому в зашифрованому вигляді укладена інформація про величезний пласт культурних смислів і архетипів. Реконструйовані елементи космології слов'янської культури зможуть стати тим фундаментом, на якому можна побудувати будівлю

національного етнодизайну і його декору, наповненого глибокими смислами, що йдуть корінням у тенґріанство і міфологію слов'ян (Ворожейкіна, Уташева, 2016).

Звернення до національних цінностей служить справі естетичного і патріотичного виховання молоді, дає загальний імпульс для формування шкіл дизайну костюма і розвитку економічного потенціалу України (Дяченко, 2020).

Проведений аналіз сучасного стану процесу навчання моделювання і проектування одягу виявив необхідність упровадження інноваційних художньо-проектних рішень для створення більш ефективної і мобільної системи проектування одягу в руслі національних традицій. У проектній практиці і методиці навчання виявляються такі проблеми:

- вивчення конструктивних прийомів при навчанні дисципліни «Виготовлення моделей», створенні авторської колекції відбувається формально з упором тільки на техніку, при цьому відсутній паралельний розвиток навичок розробки проектного образу і стилізації;
- при проектуванні костюма не враховується аспект споживчого попиту;
- присутність прикрашення і перенасиченості образу, відсутність у студентів цілісних системних знань за специфікою історичного розвитку етносу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У ході дослідження спиралися на основні теоретичні положення вітчизняних і зарубіжних психологів: В. Бехтерева, Л. Божович, М. Буянова, Л. Виготського, В. Давидова, З. Денісової, В. Мухіної, В. Мясшцева, Л. Обухової, Ю. Полуянова, Е. Рогова, С. Рубінштейна, Б. Теплова, Д. Узнадзе, М. Чистякової, Р. Арнхейма, Ж. Піаже, Г. Еберлейна.

Проблеми психології художньої творчості висвітлюються в працях Б. Мейлаха, Я. Пономарьова, А. Луки, Г. Тульчінського, Н. Рождественської, П. Симонова, Б. Руніна. Перспективи розвитку мистецтва, методи прогнозування розглядають В. Петров, Л. Бояджієва.

Роль народного мистецтва як провідного чинника формування творчих здібностей підтверджують наукові дослідження: Ю. Алієва, Д. Кабалевського, В. Кузіна, Н. Ростовцева, Б. Неменського, Е. Шорохова, Т. Шпікалової, В. Корешкова, М. Боголюбова, О. Яшухіна.

Проблема підготовки майбутніх фахівців і науково-педагогічних працівників з дизайну була предметом наукових досліджень таких учених: Є. Антонович, В. Аронов, А. Бровченко, О. Боднар, О. Бойчук, Н. Гарін, О. Генісаретський, В. Глазичев, І. Голод, Г. Гребенюк, В. Даниленко, А. Діжур, Т. Козак, Є. Лазарев, Г. Мінервін, С. Мигаль, В. Радкевич, І. Рижова, А. Руденченко, В. Сидоренко, П. Татіївський, В. Тименко, О. Фурса, О. Хмельовський, Л. Холмянський, А. Чебикін, С. Чирчик, О. Швець, В. Шимко, М. Яковлев та ін.

Зокрема, проектну культуру та естетику дизайнерської творчості досліджував В. Сидоренко, графічний дизайн та глобалізаційні процеси

сучасності – В. Косів, дизайн як засіб розвитку творчих здібностей особистості – О. Вишневецька, дизайн як техноестетичну систему – Є. Лазарев, методологічні та гуманітарно-художні проблеми дизайну – О. Генісаретський, врахування етнокультурного середовища як важливої умови формування конструктивних умінь – В. Тищенко. Навчанням етнодизайну присвятили праці Є. Антонович, А. Бровченко, А. Руденченко, окремим спеціалізаціям з дизайну – С. Чирчик.

Методика формування проектного образу сучасного костюма розглядалася в працях В. Інкіжінова, В. Павлова, Т. Бердніка, Т. Неклюдової, Ф. Пармона. Основи художнього проектування, а також аспекти моделювання та художнього оформлення одягу були відображені в працях Т. Бердніка, Г. Гусейнова, В. Єрмілова тощо; композиція костюма – В. Єрмілова, Д. Єрмілова.

Дослідження, виконані на основі порівняльно-етнографічної методики, що розглядає костюм як важливе джерело вивчення проблем етногенезу, етнічної історії та міжетнічних взаємовпливів (Г. Маслова, Л. Молчанова, Т. Ніколаєва, Г. Приткова, О. Сухарева, Л. Чижікова, Н. Шмелева).

Результати роботи науковців і дизайнерів щодо використання національних традицій в образах модних колекцій мають не тільки фундаментальну і загальнокультурну спрямованість, але в значній мірі, на наш погляд, виходить на практику. На сьогодні існує недостатньо праць, пов'язаних із використанням національних аспектів формування та їх впливу на створення дизайну сучасного одягу в етностилі; майже відсутні праці щодо формування й розвитку дизайну костюма в Україні в ХХ-ХХІ ст. на основі народних традицій; не визначений характер взаємин вітчизняного дизайну із зарубіжними центрами моди; відсутні чіткі критерії й не окреслено коло теоретичних і методичних проблем сучасного розвитку українського дизайну одягу, не виявлені методологічні підходи до освоєння народних традицій. Усе це безпосередньо позначається на розвитку легкої промисловості, побутового обслуговування України. *Метою статті* є висвітлення й наукове обґрунтування сучасних методів викладання дисципліни «Виготовлення моделей» на основі етнокультурних традицій. Відповідно до поставленої мети було виконано наступні завдання дослідження, як-от:

- вивчено сучасний стан проблеми методики викладання дисципліни «Виготовлення моделей» на основі етнокультур;
- визначено рівні сформованості професійної компетенції майбутніх фахівців з дизайну щодо виготовлення моделей взагалі й сучасного костюма на основі етнокультур зокрема;
- розглянуто витoki і сучасний розвиток створення костюма в модному бізнесі;
- розкрито роль народної культури у формуванні проектного способу засобами виготовлення моделей на основі етнокультур;
- розроблено, експериментально перевірено та науково обґрунтовано педагогічні шляхи, методи і засоби формування

проектного образу колекції сучасного костюма на основі етнокультур у студентів ЗВО в процесі навчання дисципліни «Виготовлення моделей».

Виклад основного матеріалу. Костюм – це продукт колективної творчості, разом з художником-дизайнером працює цілий ряд фахівців: конструктор, технолог, соціолог, економіст тощо. Їх спільні зусилля спрямовані на створення гармонійного одягу високої якості (Дуда, 2009). Оскільки ситуація в легкій промисловості змінюється (на зміну великим підприємствам, які спеціалізувалися на масовому випуску швейних виробів, прийшли підприємства малої потужності, які постійно оновлюють асортимент продукції, що випускається) сучасний дизайнер одягу має бути багатопрофільним фахівцем, а саме: і художником, і технологом, і конструктором. Універсальний високооплачуваний дизайнер – це професіонал, який може не тільки передати художній образ в ескізі, а й точно промальовувати конструкцію, накреслити в розрізі найбільш цікаві вузли розробленої ним моделі, оцінити матеріальні й трудові витрати на цю модель. Такий фахівець істотно заощаджує час і кошти підприємству. Він може працювати самостійно і здійснювати весь процес від проектування до виготовлення виробу, що дає йому значний рівень свободи. Тому методика і практика навчання фахівців-дизайнерів одягу, на наш погляд, повинна включати три аспекти – творчий, конструктивний, технологічний. В умовах малого бізнесу випускник закладу вищої освіти має володіти навичками як інженера-технолога, конструктора, так і продукувати ідеї, створюючи проектний образ колекції. Тобто, мати необхідні знання та навички як в раціональних технологічних процесах, так і на рівні творчої пошукової інтуїції (Руденченко, 2016).

Для вдосконалення методики навчання дизайнерів конструктивні і технологічні знання, технічні прийоми виготовлення моделей необхідно поєднувати з розвитком навичок формування проектного образу колекції, і кращою базою для цього є етнопольтура. Для вирішення вищезазначених проблем необхідно розкрити методику і теорію викладання дисципліни «Виготовлення моделей» на основі національної культури; показати специфіку і прийоми конструктивно-технологічної подачі ескізів костюма; дослідити шляхи ефективного впровадження і застосування пошукового макетування в сфері дизайну, які сприятимуть розвитку креативних дизайнерських рішень для розвитку виробництва, розвитку культури і національних традицій в Україні (Гуменюк, 2011).

Нами було здійснено аналіз філософської, психолого-педагогічної та методичної літератури, досвіду використання інтегрування елементів етнопольтури та навичок роботи в матеріалі в навчально-методичному комплексі як засіб навчання студентів. Були визначені вимоги, які дозволять виробити структуру і систему використання етнопольтури та навичок виготовлення моделей на заняттях дизайнерів одягу. Вивчався досвід викладачів художніх закладів вищої освіти України з метою узагальнення вихідних теоретичних і практичних положень використання різних форм і методів

застосування етнокультури та навичок роботи в матеріалі в навчальній діяльності. Було виокремлено труднощі, пов'язані з тим, що в теорії і практиці недостатньо розроблена проблема поєднання конструктивних і технологічних знань, технічних прийомів використання роботи в матеріалі з розвитком навичок формування проєктного образу колекції на основі етнокультури. Основні зусилля було спрямовано на розробку та експериментальну перевірку методів, шляхів і засобів методики викладання дисципліни «Виготовлення моделей» на основі етнокультур. Експеримент проводився зі студентами Київської державної академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука в ході лекцій і практичних занять.

Методика експерименту полягала в наступному: в ході лекцій і практичних занять, в позакласній роботі з художньої освіти і виховання в експериментальних групах заняття велися за розробленою автором експериментальною програмою і методикою навчання виготовлення моделей на основі національних традицій. З цією метою використовувалися розроблені навчально-методичні комплекси з різних видів навчальних занять, що містили, крім програми і методичних рекомендацій, серію спеціальних наочних посібників (плакатів, методичних таблиць) навчального характеру; застосовувалися проблемні ситуації і завдання, технічні засоби навчання, авторські та мультимедійні посібники. Систематично студенти брали участь в конкурсах, виставках, екскурсіях в краєзнавчі музеї, виставкові зали тощо. Отже, в експериментальних групах використовувалася авторська методика навчання, спрямована на формування як технічних навичок, так і на ефективний розвиток проєктно-образного, композиційно-конструктивного та креативного мислення, естетичного сприйняття, художніх смаків та інтересів, творчої яви майбутніх фахівців з дизайну.

У дизайнера, який практикує в будь-якій галузі своєї професії, має бути розвинене образне і системне мислення. Діяльність дизайнера розташовується в умовному трикутнику між образним мисленням художника, системним мисленням науковця й інноваційним мисленням винахідника. На підставі цих міркувань запропонували авторську методику на основі основних характеристик проєктного образу, що зберігає також і «родові властивості» художнього: ідеальність (здатність до існування в ідеї); цілісність; осмисленість (Лазур, 2012).

Склалися три аспекти методики так званого «образного підходу»: художнє моделювання – відтворення ідеального життя речі в художній уяві; композиційне формоутворення – побудова костюма як композиційної форми, яка має внутрішню завершеність, гармонійність, цілісність тощо; смислотворення – усвідомлення сенсу костюма, який розкриває зміст його соціокультурного буття на прикладі національної культури (Єжова, 2013).

Проєктна робота студентів в експериментальних групах передбачала пошук форм вираження, створення образної основи образотворчого ряду. Досліджувані технічні прийоми допомагали

зрозуміти майбутній образ проекту, ввести автора, а потім і споживача в атмосферу нової реальності. Підбір технік для відпрацювання проекту колекції висловлює авторське бачення векторів розвитку проектної роботи, які безпосередньо співвідносяться з тенденціями розвитку сучасної моди. Розуміння концепції образу колекції і «внутрішніх установок» бренду дає інформацію для раціонального аналізу, а також для інтуїтивної чутливості. Філіп Старк пише: «Ми живемо в жіночому світі. Можливо, мужній зовнішній вигляд цікавий, якщо збираєшся на полювання з динозаврами. Для того, щоб вижити, вам необхідний розум, а не сила і агресія. Бути розумним в сучасному розумінні означає мати інтуїцію, а це – жіноче начало» (Heath, Hyder, 2004). Концепція дизайну може базуватися на вираженій фразі, наборі образних характеристик, понять. Якщо дизайнер спирається на національне мистецтво, то необхідно уважно проаналізувати семантику знакових форм вираження традицій, міфології, життєдіяльності етносу і їх зв'язку з традиційним одягом. Причому розглянути треба всі варіанти знакової форми: символічні, індексні, іконічні.

Майбутні фахівці модельєри розвивали навички роботи в матеріалі на основі вивчення емоційного сприйняття образів народної культури, а також системних раціональних знань на основі реконструкції національного одягу і в цілому життєдіяльності етносу. Живий імпульс культури етносу формує динамічну і неповторну атмосферу авторської думки. Практичне навчання виготовлення моделей на основі етнокультурних традицій складалося з аудиторних (лабораторних) і самостійних навчальних завдань і сприяло реалізації формування професійних і спеціальних навичок зображення через послідовне виконання пропонувананих вправ, базуючись на емоційно-інтуїтивному і раціоналістичному підході.

Висновки. Успішне просування у формуванні професійних навичок дизайнерів одягу буде при виявленні можливостей комплексного впливу всіх аспектів національної культури, коли методика викладання дисципліни «Виготовлення моделей» базується на поєднанні технічних аспектів вивчення роботи в матеріалі та прийомів художньо-образного підходу на основі стилізації, вивчення художньо-історичних аспектів образів етнокультур. Значну увагу слід приділяти методикам викладання та проектам на основі матеріалів національної культури з урахуванням специфіки різних регіонів нашої країни. На нашу думку, діяльність педагогів новаторів і проекти вітчизняних дизайнерів в руслі національних традицій мають більш широко висвітлюватися в ЗМІ і підтримуватися на державному рівні. Необхідно формувати комплексні програми, цільові проекти, до яких, крім науковців і дизайнерів, залучати керівників державних, приватних підприємств і безпосередньо працівників. Це може значно зміцнити наукові зв'язки, сприятиме впровадженню розробок у виробництво, розвивати етнотдизайн, представляти гідно українські бренди в зарубіжних країнах.

Література

Ворожейкина О. И. Учебно-методическое пособие по подготовке магистерского проекта и научно-исследовательской работы по специальности 6М042100 «Дизайн». ISBN 978-601-266-242-9. Уральск : РИО ЗКГУ им. М. Утемисова, 2015. С. 83.

Ворожейкина О. И., Уташева С. Е. Implementation of a system for the study of ethnoart culture for the specialty «Design» educational handbook for undergraduate and graduate students. Учебно-методическое пособие для специальности «Дизайн» по кредитной технологии обучения. ISBN 978-601-266-295-5. Уральск: РИОЗКГУ им. М. Утемисова, 2016. С. 170.

Гуменюк Т. Б. Методика навчання конструювання і моделювання одягу в процесі фахової підготовки майбутніх учителів технологій: дис. ... кандидата пед. наук : 13.00.02. Київ, 2011. 445 с.

Дуда Я. Конструювання і технічне моделювання жіночого верхнього одягу : посібник [для учнів та студ. швейн. спец. навч закл, майстрів фірм швейн. профлію]. Львів : «Сполом», 2009. 356 с.

Дяченко А. Професійна художньо-промислова освіта і національний дизайн : століття розвитку системи : монографія. Київ : Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2020. 450 с.

Єжова О. В. Конструювання одягу : курс лекцій. 2-е вид., доп. Кіровоград : Вид-о Лисенко В.Ф., 2013. 172 с.

Лазур К. Р., Олійник Т. М. Швейне виробництво та матеріалознавство : словник. Львів : Новий Світ, 2000, 2012. 246 с.

Проекти концепції сталого розвитку України: можливість їх вдосконалення та застосування. Аналітична записка. URL : <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/nacionalna-bezpeka/proekti-konceptii-stalogo-rozvitku-ukraini-mozhlivist-ikh>

Руденченко А. А. Методика навчання майбутніх фахівців в галузі етнодизайну. *Науковий огляд*. 2016. Вип. № 9 (30). С. 125–139.

Савельева И. Н. Имидж современного дизайнера и пути его формирования на основе развития традиций этнодизайна. *Имиджология 2005, теория и практика: материалы Третьего международного симпозиума*. Москва : РИЦ АИМ, 2005.

Тименко В. П. Безперервна система загальної дизайн-освіти: стан і перспективи розвитку. *Зб. наук. праць*. Київ : Науковий світ, 2002. С. 108–110.

Heath R., Hyder P. Measuring the Hidden Power of Emotive Advertising. *International Journal of Market Research*. 2004. Vol. 47. Issue 5.

References

1. Vorozheykina O. I., (2015) Uchebno-metodicheskoe posobie po podgotovke masterskogo proekta i nauchno-issledovatel'skoy raboty po spetsialnosti «Dizayn» [Teaching aid for the preparation of a master's project and research work in the specialty «Design»] Uralsk, S. 83. [in Russian].

2. Vorozheykina O. I., Utasheva S. E., (2016) Implementation of a system for the study of ethnoart culture for the specialty «Design» educational handbook for undergraduate and graduate students. *Uchebno-metodicheskoe posobie dlya spetsialnosti «Dizayn» po kreditnoy tehnologii obucheniya* [Study guide for the specialty «Design» on credit technology of education]. Uralsk, S. 170. [in Russian].

3. Humeniuk T. B. (2011) Metodyka navchannia konstruiuvannia i modeliuвання odiahu v protsesi fakhovoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv tekhnologii: dys. ... kand. ped. nauk: 13.00.02. [Methods of teaching the design and modeling of

clothing in the process of professional training of future teachers of technology: dis. ... Cand. ped. Science: 13.00.02.] Kyiv, S 445. [in Ukrainian].

4. Duda Ya., (2009) Konstruiuvannya i tekhnichne modeliuvannya zhinochoho verkhnoho odiahu. Posibnyk dlia uchniv ta studentiv shveinoi spravy, maistriv firm shveinoho profilii. [Design and technical modeling of women's outerwear. Handbook for students of sewing, masters of sewing companies]. Lviv : Spolom, S. 356. [in Ukrainian].

5. Diachenko A. (2020) Profesiina khudozhno-promyslova osvita i natsionalnyi dyzain : stolittia rozvytku systemy : monohrafiia [Professional art and industrial education and national design: the century of system development: monograph] Kyiv, Publishing house of NPU named after MP Drahomanov. S. 450. [in Ukrainian].

6. Iezhova O. V., (2013) Konstruiuvannya odiahu. Kurs leksii [Designing clothes. Course of lectures.] Kirovograd, Lysenko Publishing House VF . S. 172. [in Ukrainian].

7. Lazur K. R. (2012) Shveine vyrobnytstvo ta materialoznavstvo. Slovnyk [Lazur KR Garment production and materials science. Vocabulary] Lviv, New World Publishing House. S. 246. [in Ukrainian]

8. Rudenchenko A. A. (2016) Metodyka navchannia maibutnikh fakhivtsiv v haluzi etnodyzainu Naukovyi ohliad. [Methods of training future specialists in the field of ethnodesign Scientific Review.] Kyiv. Vip. № 9 (30). S. 125–139. [in Ukrainian].

9. Saveleva I. N. (2005) Imidzh sovremennogo dizayna i puti ego formirovaniya na osnove razvitiya traditsiy etnodizayna. Imidzhologiya, teoriya i praktika: materialyi Tretogo mezhdunarodnogo simpoziuma [The image of modern design and the ways of its formation based on the development of ethno-design traditions. Imageology, theory and practice: materials of the Third International Symposium] Moscow. S. 348-350. [in Russian].

10. Tymenko V. P. (2002) Bezperervna systema zahalnoi dyzain-osvity: stan i perspektivy rozvytku. Zbirnyk naukovykh prats. Naukovyi svit [Continuous system of general design education: state and prospects of development. Collection of scientific works. Scientific world] Kyiv. S. 108–110. [in Ukrainian].

11. Heath R., Hyder P. (2004) Measuring the Hidden Power of Emotive Advertising International Journal of Market Research [Heath R., Hyder P. Measuring the Hidden Power of Emotive Advertising International Journal of Market Research]. Vol. 47. Issue 5. [in English].

АНОТАЦІЯ

У статті коротко представлені теоретичні та практичні аспекти методики викладання дисципліни «Виготовлення моделей», розкритий інноваційний підхід у формуванні проектно-образного та композиційно-конструктивного мислення студентів, набуття ними навичок практичної роботи у процесі дизайнерського проектування – втілення творчих ідей в матеріалі на прикладі моделей одягу (костюмі), різних за системою формотворення та асортиментом на основі етнокультурних традицій. Творчість модельєрів України сьогодні важко уявити без фольклорно-етнічного спрямування. Культурна спадщина кожного народу завжди була джерелом натхнення для дизайнерів-модельєрів. Застосування сучасних технологій виконання етноодягу в різних техніках дає можливість розробляти сучасний, стильний і конкурентоспроможний асортимент, створюючи як промислові колекції класу прет-а-порте, так і авторські, ексклюзивні колекції, які виражають ідею трансферу національного українського орнаменту в сучасний європейський дизайн костюма. Успішне просування у формуванні професійних навичок дизайнерів одягу можливе при виявленні комплексного

впливу всіх аспектів національної культури, коли методика викладання дисципліни «Виготовлення моделей» базується на поєднанні технічних аспектів вивчення роботи в матеріалі та прийомів художньо-образного підходу на основі стилізації, вивчення художньо-історичних аспектів образів етнокультур. Значну увагу слід приділяти методикам викладання та проектам на основі матеріалів національної культури з урахуванням специфіки різних регіонів нашої країни. На нашу думку, діяльність педагогів новаторів і проекти вітчизняних дизайнерів в руслі національних традицій мають більш широко висвітлюватися в ЗМІ і підтримуватися на державному рівні. Необхідно формувати комплексні програми, цільові проекти до яких, крім науковців і дизайнерів, залучати керівників державних, приватних підприємств і безпосередньо працівників. Це може значно зміцнити наукові зв'язки, сприятиме впровадженню розробок у виробництво, розвивати етнодизайн, представляти гідно українські бренди в зарубіжних країнах.

Ключові слова: методика викладання, робота в матеріалі, етнодизайн, художньо-проектна підготовка, формування умінь.